

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 17 de desembre del 2019

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA, que ho és del Tribunal Superior de Justícia, i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i del Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 24 d'abril del 2019 el Batlle va dictar Sentència i va decidir:
“que estimant parcialment la demanda articulada per la societat mercantil andorrana per accions “L.C.P, S.A.” contra la companyia d'assegurances “A.D, S.A.”, ha de condemnar i condemna a la darrera a indemnitzar a la primera en la suma global de quatre mil set-cents quaranta-cinc euros amb setanta-vuit cèntims (4.745,78.- EUROS), augmentada dels interessos legals produïts d'ençà el dia de contesta a la demanda, això és el vint-i-un de novembre de l'any passat, i fins el sis de desembre del mateix any, sense efectuar especial condemna en costes d'aquesta instància a cap dels litigants segons s'ha raonat en el darrer Considerant.”

II.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat L.C.P SA.

En data 5 de juliol del 2019 la representació processal de la societat L.C.P SA va formular les corresponents conclusions, en virtut dels arguments exposats demana que es rectifiqui la sentència d'instància en el sentit de condemnar A.D SA a abonar a la societat L.C.P SA l'import de 5.910,71.-€, així com els interessos generats per aquesta quantitat des de la contesta a la demanda, i les costes processals tant de primera com de segona instància, incloent els honoraris d'advocat i procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.

III.- En data 12 de setembre del 2019 la representació processal de la societat A.D SA formulà el corresponent escrit de contesta a les conclusions i demana la desestimació del recurs de l'adversa tot confirmant la sentència de 1a instància i imposant les costes d'aquesta alçada a la recurrent amb inclusió dels honoraris d'advocat i procurador.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'objecte d'aquest procés versa sobre la determinació de la indemnització que ha de percebre la part agent i avui apel·lant, com a conseqüència de l'accident de trànsit que va patir un vehicle de la seva propietat, el 29 de març de 2018, a la carretera de la Comella d'Andorra la Vella, quan va patir un xoc frontal amb un altre vehicle que estava assegurat per la demandada.

No es discuteix que la responsabilitat de l'accident és imputable al conductor del vehicle que assegurava la demandada, el qual va envair el sentit contrari de circulació, ni tampoc és objecte d'impugnació que la part agent té dret a percebre l'import a què va ascendir la reparació del seu vehicle, per un import de 4.369,58 €.

El debat que es planteja en aquesta alçada queda reduït a establir la indemnització que correspon a l'apel·lant pels altres conceptes que reclama, i que es refereixen a l'import del lloguer d'un vehicle de substitució durant el període en què es procedia a la reparació de la seva furgoneta. Sobre aquest punt, es discuteix sobre el nombre de dies que van ser necessaris per verificar aquesta reparació, i també sobre el preu unitari del lloguer aplicable a cadascun d'aquests dies. Addicionalment, també s'impugna el pronunciament de la sentència apel·lada en matèria de costes processals, sobre les quals el Tribunal *a quo* va considerar que no s'havia de fer un especial pronunciament.

II.- Sobre la primera de les qüestions litigioses, és a dir, sobre el període en què la furgoneta de la societat agent va romandre immobilitzada, la sentència de la Batllia només ha considerat justificada una paralització de sis dies, en base a l'informe pericial aportat per la demandada, segons el qual havien estat necessàries per efectuar la reparació un total de 25,70 hores de treball, que, a raó de 8 hores diàries de jornada laboral, suposen 3 dies i 22 hores (sic), els quals es poden perllongar fins a un màxim de 6

a 8 dies, si es tenen en compte l'espera necessària per a la recepció de recanvis i l'assecat de la pintura.

L'entitat apel·lant impugna aquest pronunciament, i defensa que el vehicle va romandre al taller de reparació des del 5 d'abril de 2018 al 29 de maig següent, tal com consta al certificat que consta al foli 81 de les actuacions. Es tracta d'un període de 54 dies, dels quals l'agent només reclama els 21 dies en què va precisar d'un vehicle de substitució.

Ara bé, com afirma el pèrit, el cert és que la factura de la reparació només inclou un total de 20,10 hores corresponents a la mà d'obra de mecànica i carrosseria i 5,60 hores de pintura, el que suposa un total de 25,70 hores, com afirma l'informe tècnic. No s'ofereix cap justificació de la diferència que hi ha entre aquest període de treball efectiu i els 54 dies en què s'afirma que el vehicle va estar al taller. En la demanda (foli 28) s'afirma que la decisió de reparar es va demorar per causa del retard que comportava la negociació de les companyies asseguradores, de manera que resulta versemblant que aquesta demora obeís a una decisió pròpia de l'agent i no a un retard derivat de l'organització del treball del taller o a la tramesa de les peces de recanvi, com sosté la part apel·lant.

Per tot això, no es pot considerar que hagi quedat justificada una demora de 54 dies en la reparació del vehicle, i, en conseqüència, de la necessitat d'utilitzar un vehicle de substitució durant 21 dies, per la qual cosa s'han de confirmar les conclusions de la sentència apel·lada sobre aquest extrem, que ha reduït la indemnització a un període de sis dies, que es correspon amb el temps necessari per reparar la furgoneta.

III.- Respecte del preu unitari del lloguer per dia del vehicle de substitució, només es disposa de les factures aportades per la part agent, que comprenen en realitat els 21 dies que han quedat descartats en l'anterior fonament (folis 53 i 54 de les actuacions). Durant aquest període, es van llogar dos tipus de furgonetes diferents, una d'elles a raó de 86,12 €/dia, més IGI, i una altra per 60 € diaris, també més IGI. Tanmateix, aquest darrer tipus de vehicle només va ser utilitzat un dia, mentre que els altres corresponen al primer model.

En qualsevol cas, no consten justificades les raons per les quals es va utilitzar una o altra furgoneta, de manera que no s'ha desvirtuat el pronunciament de la sentència apel·lada, que ha aplicat el preu de 60 € diaris, més IGI. En absència d'altres elements de judici més conculcents, no procedeix substituir el criteri de la Batllia pel de la part apel·lant.

Procedeix, doncs, desestimar aquest motiu d'impugnació.

IV.- En darrer terme, el recurs d'apel·lació discuteix el pronunciament de la sentència impugnada sobre les costes processals. La Batllia ha resolt que no s'imposin les costes de la primera instància a cap de les parts, en base a un doble motiu. Per una part, perquè la demanda només ha sigut estimada de forma parcial. En segon lloc, perquè el motiu del desacord entre els litigants era que l'entitat agent pretenia reclamar els seus honoraris d'advocat, quan aquests no eren preceptius en tractar-se d'una negociació extrajudicial prèvia a la interposició de la demanda.

L'examen de les actuacions permet comprovar, com es desprèn dels respectius correus electrònics intercanviats entre les parts, que la reclamació dels honoraris d'advocat només es va introduir un cop s'havien iniciat les actuacions judicials, amb la demanda de citació a judici presentada el 14 de setembre de 2018, de manera que, en aquest punt, assisteix la raó a la part apel·lant.

D'altra banda, cal considerar que la reclamació de l'agent ha estat estimada de forma substancial, ja que la sentència d'instància condemna la demandada a satisfer una quantitat que excedeix del 80% de la que es reclamava, per la qual cosa era procedent imposar el pagament de les costes processals a la demandada, segons disposa el Codi 7, 51, 5, i en aquest sentit s'ha d'estimar parcialment el recurs d'apel·lació.

V.- L'estimació parcial del recurs comporta que no procedeixi efectuar cap pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància, segons el principi que recull la Novel·la 82, cap. X.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR parcialment el recurs d'apel·lació que interposa l'entitat "L.C.P SA" contra la sentència del Tribunal Unipersonal del Batlle de 24 d'abril de 2019, la qual es confirma en els seus propis termes, excepte en el pronunciament relatiu al pagament de les costes de la primera instància, que s'imposen a la part demandada.

No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-